

Pojďte, zavalčíme si, co už s tím životem jiného, než ho zahodit. Komentář Štěpána Chába

- CZ24 News | 7. března 2024

ČESKO / FRANCIE: Generál Pavel se setkal s Napoleonkem Macronem. Setkání se protáhlo oproti plánům o jednu hodinu. Generál s Napoleonkem si měli očividně co říct. A protože KrajskéListy.cz jsou všetečné médium a mají uši i tam, kde ostatní mají už jen zahnědlé nosy, přinášíme podrobnou popisnou situační komedii, která se na Hradu odehrála.

Napoleonek Macron se s generálem Pavlem po oficiálním defilé před fotografy odebrali do hájemství Pražského hradu. Usadili se do křesílek. Generál Napoleonkovi nabídl čaj, kávu či víno. Politoval ho za zdivočelé zemědělce a s trochou hrdosti v hrudi ukázal Napoleonkovi české zemědělce, kteří protestovali nejdřív symbolicky, teď se chystají protestovat formálně. Napoleonek chmurně přikyvoval, povyprávěl generálovi o močůvce, která obtéká Elysejský palác a začal se nervózně ovívat porcelánovým podšálkem, který jako poslední zbyl na Hradě ještě po T. G. Masarykovi.

I zželelo se generálu nebohého Napoleonka a aby ho potěšil, svedl řeč na ukrajinský konflikt. Doufal, že se Napoleonek potěší, povyskočí, však tam se točí a perou velké peníze i velká moc. Ale z Napoleonka jako kdyby v tu chvíli vypustili všechn dostupný život. Zalkal generálovi do soucitně nastaveného ramene. „Chtěl jsem, chtěl. Před týdnem jsem chtěl naše chrabré vojáky poslat proti Rusovi. Byl by ze mě velký vojevůdce, milý generále, byl. V knihách by o mě psali, pěli na mou slávu velké písně, nesmrtelné písně. Ale lidé se mi vysmáli. Křičeli na mě, ať se sbalím a táhnu na Rusa sám. Taková zpupnost v nich je, takové nechápavé zášti,“ pravil Napoleonek a koutkem oka sledoval generálovu reakci. A viděl, v bříšku ho to zahřálo pocitem vítězství, že generálovi se zamžila očíčka dojetím. A Napoleonek čekal, čekal na slova, která generál musel vypustit. Musel, drží se přece jako malý kluk šosů svých velkých kamarádů a spojenců a navěky a vůbec.

Popisek: První hrob pro prvního neznámého vojína?

„Můj drahý Emmanueli,“ dopustil se generál familiárnosti vůči Napoleonkovi. „Soucítím s tebou. Francouzský lid je hrdý, ale trošilinku svéhlavý. Ovšem ne nadarmo jsem ti popisoval symbolické i formální protesty našich zemědělců. Všimni si toho propastného rozdílu mezi hrdým francouzským lidem a lokajskou povahou lidu českého. Podívej se na ně. Tobě zemědělci zalévají Elysejský palác chlěvskou mrvou, u nás si sotva odváží uprdnout na nejpoužívanější silnici v hlavním města. A pak, jen co přijeli, už by zase odjeli. Aby je náhodou někdo nepokutoval, aby si náhodou někdo nevšiml, že mají nějaké námítky.“

Pomni, že si lokajští Češi zvolili do svého čela mě, válečného jestřába, mozek zelený a hledící na lidi jako na zatím neodvedené, ale poslušné vojáky. Zavelím a oni půjdou. Symbolicky a formálně budou brblat, to nepopírám, to umí. Ale jinak poslušně narukují a odejdou do první linie.“

Napoleonek na generála překvapeně pohlédl.

„Nediv se, můj příteli,“ děl se zasněným pohledem generál. „On je český národ poslušný. Podívej se na zcela prostou věc. Ty jsi chtěl o pár centů zvednout cenu benzínu a měl jsi rok na ulicích obrovské demonstrace. A v tom našem experimentu jménem Česká republika jsme to zkoušeli horem dolem. Všechno jim neuvěřitelně zdražovali, do toho jsme jim ubírali na reálných výplatách, teď jsme jim oznámili, že budou o to víc platit na sociálních a zdravotních odvodech (při slově odvody se generálovi udělal na očích zasněná mžurka, pozn. red.), daně jsme jim zvedli, zemědělství pohnojili, že už jim v něm nic nevyroste, průmysl poslali do kopru, lhali jim kudy jsme chodili... a oni? Mlčí. No dobře, trochu brblají. Ale snesitelně. Takové brblání jeden řízný povel na apelplacu nebo obvinění z kolaborace hned utne. Oni si myslí, že tu historii ošvejkují, hlupáci, ta se s nimi mazat nebude. Teď už ne. To je materiál pro válku jako dělaný. S tichým brbláním budou chcípat v první linii a ještě nám za to budou děkovat.“

Napoleonek s obdivem, ale i s příměsí jistého zhnusení, pohlédl na generála. Podšálek, poslední po T.

G. Masarykovi, mu vypadl z roztřesených rukou a roztrhl se o podlahu. „Takže válčit budeme?“ zamumlal Napoleonek tiše. Generál ho něžně hladil po hlavě, spokojeně přikyvoval a nenápadně, aby si francouzský válečný bafuňář nevšiml, nohou zastrkával pod křeslo střepy z podšálku. Český lev se na generála z jednoho střepu vyčítavě mračil. Ale i ten lадným pohybem generál kopl pod křeslo mezi další bordel, který by byť jen trochu připomínal nějaký vztah k republice a odpovědnosti za její obyvatele. Napoleonek se začal usmívat.

Válka je mír, jak stojí psáno.

Redakce KrajskýchListů.cz samozřejmě na Hradě uší nemá. Text vznikl jako divoká fantazie autora, která vycházela z tiskového vystoupení generála Pavla a Napoleonka Macrona z 5. března 2024. Historického data, kdy se Česká republika stala figurkou, kterou čeká přesun na bojiště. USA se stahují, na Západě se politici neodvážejí mobilizovat a hnát své lidi do války. Ale nevádí, tady poslouží východní svoloč, která je v unii stejně jen proto, aby byla pod dohledem.

Už jste svým dětem sehnali modrou knížku? Možná je čas.

AUTOR: Štěpán Cháb

[ZDROJ](#)